

prima instanță, Judecătoria Centru mun.Chișinău
judecător: S. Stratan
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N.Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 3ra-1449/2017
3ra-30/2018

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Sergiu Brînzan împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea diferenței de indemnizație la eliberarea din serviciu, repararea prejudiciului moral, material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 09 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 25 ianuarie 2016 Sergiu Brînzan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea înlăturării încălcărilor comise prin reținerea sumei de 17 381 lei la achitarea indemnizației de concediere, încasarea prejudiciului moral în sumă de 3 000 lei, încasarea prejudiciului cauzat în mărime de 5 214 lei rezultat din 0,1 % din suma neachitată de 17 381 lei, începând cu 20 martie 2015 pentru perioada de 10 luni și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 500 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, a activat în cadrul organelor afacerilor interne din 1991, iar la 20 martie 2015, în baza ordinului nr.159 ef a încetat serviciul în structurile de forță din motivul împlinirii vechimii în muncă.

Mai relatează că, la momentul concedierii din serviciu i-a fost calculată indemnizația unică de concediere în quantum de 96 565 lei, care urma a fi achitată la data concedierii, adică 20 martie 2015.

Cu toate că i-a fost calculată indemnizația unică de concediere în cuantum de 96 565 lei, la 05 noiembrie 2015, a fost anunțat reclamantul că din suma dată va fi reținută suma impozabilă de 17 381 lei.

Nefiind de acord cu poziția pârâtului, la 04 decembrie 2015 s-a adresat cu cerere prealabilă, solicitând efectuarea recalculării și achitării sumei indemnizației integral, fără careva rețineri de impozite.

Afirmă reclamantul că, ulterior, prin avizul pârâtului nr.34/2-R-364/15 din 30 noiembrie 2015 i s-a comunicat că începând cu 01 mai 2015, pârâtul a fost obligat conform legislației naționale să supună impozitării această sumă de indemnizație, fiind în acest sens respinsă cererea prealabilă.

La 22 aprilie 2016, Sergiu Brînzan a depus cerere prin care a solicitat să fie atras în calitate de copârât Inspectoratul General al Poliției al MAI.

Ulterior, la 19 iulie 2016, reclamantul Sergiu Brinzan a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat contestarea actului administrativ nr.INP/B-1426/15 din 02 noiembrie 2015, încasarea în mod solidar de la MAI și IGP al Mai în beneficiul său a sumei de 17 381 lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 3 000 lei, a sumei suplimentare pentru întârzierea la achitarea indemnizației în mărime de 5 214 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 09 septembrie 2016 a fost admisă parțial acțiunea.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției al MAI în beneficiul lui Sergiu Bzînzan diferența de indemnizație neachitată în sumă de 17 381 lei, prejudiciul moral în mărime de 1 000 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 2 000 lei.

S-au respins pretențiile privind anularea informației nr.INP/B-1426/15 din 02 noiembrie 2015 și încasarea penalității de întârziere.

S-au respins pretențiile către MAI.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 septembrie 2016 Inspectoratul General al Poliției al MAI a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 septembrie 2016 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017 a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 septembrie 2016.

La 01 noiembrie 2017 Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 septembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că la soluționarea pricinii nu au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanțelor de judecată și soluția dată în sensul admiterii parțiale a acțiunii sunt incorecte, fapt ce rezultă din aprecierea incorectă a materialului probator în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

Susține recurentul că potrivit art.IV pct.7 al Legii nr.71 din 12 aprilie 2015 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prevederi intrate în vigoare la 01 mai 2015, a fost abrogată lit.g) al art.20 al Codului fiscal, atribuidu-i astfel

indemnizației unice de concediere statut de sursă impozabilă, acestea fiind stipulate la art.18 lit.o) a Codului fiscal, prin urmare suma indemnizației unice de concediere în corespundere cu prevederile art.15 lit.a) a Codului fiscal, astfel fiind calculat impozitul în mărime de 18 % (96 565 * 18 %) constituie 17 381, 70 lei, sumă reținută reieșind din faptul achitării acesteia la 05 iunie 2015.

Consideră că Inspectoratului General al Poliției al MAI nu îi poate fi imputată vina în achitarea indemnizației contrar prevederilor art.143 din Codul muncii, or nu de aceasta depinde alocarea mijloacelor financiare suplimentare, iar după alocarea acestora, recurentul a și efectuat transferul sumei indemnizației de concediere și anume prin ordinul de plată nr.564 din 05 iunie 2015.

Susține recurentul că instanța neîntemeiat a dispus încasarea cheltuielilor de asistență juridică, fără a verifica dacă acestea au fost reale și necesare și într-un quantum rezonabil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 01 noiembrie 2017 în termen, în cazul în care copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017 a fost expediată participanților la proces la 07 februarie 2017 (f.d.130), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia, însă recurentul în recurs indică că a luat cunoștință cu decizia motivată la 03 octombrie 2017 (f.d.141-147).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 28 noiembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Sergiu Brînzan și a MAI cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Inspectoratul General al Poliției al MAI în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat